

תצהיר

אני עמוס גלעד, הנושא ת.ז. שמספרה מגיש תצהיר זה כתצהיר עדות מטעם התנועה לאיכות השלטון בישראל (להלן: "התנועה"). ענייניו של התצהיר הוא עסקאות רכש-בטחוני, ועל כן לא אוכל להביא בו מטעמים מובנים, פרטים הידועים לי אשר הינם מסווגים. עם זאת, מידע רלוונטי נוסף יימסר ככל שיידרש לכל גורם חקירה מוסמך אשר יבדוק את האירועים נשוא התצהיר, שיצוייד בסיווג בטחוני מתאים. המידע שיפורט להלן נסמך על ידיעתי האישית, וברקע מאוזכר בהקשר מתאים, גם מידע שהפך פומבי בשל נתונים שפורסמו בתקשורת ולא הוכחו.

לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן - מצהיר בזה בכתב כי הדברים המפורטים כדלקמן הינם נכונים, למיטב ידיעתי ואמונתי:

1. שמי עמוס גלעד, תושב אזור המרכז.
2. במשך עשרות שנים עסקתי בסוגיות הקשורות לביטחון ישראל ולצה"ל, בהתמחות בנושאים מודיעיניים ומדיניים. בשנת 2003 השתחררתי מצה"ל בדרגת אלוף, כשתפקידי האחרון היה מתאם הפעולות בשטחים. לאחר השחרור כיהנתי במשרד הביטחון כראש האגף הבטחוני - מדיני עד שנת 2017, בכפוף לשישה שרי ביטחון ושלושה ראשי ממשלה. מאז פרישתי ממשרד הביטחון אני מכהן כראש המכון למדיניות ואסטרטגיה במרכז הבינתחומי בהרצליה, וכיו"ר סדרת "כנסי הרצליה".
3. בסוף שנת 2016 נודע לי, כמו לכלל הציבור, על החקירה המשטרתית שהחלה בעניין רכישות מחברת תיסנקרופ. חקירת משטרה שבמסגרתה מסרתי בחודש מאי 2017 עדות פתוחה ולאחר מכן נקראתי פעמים נוספות להשלמת עדותי. חקירה זו הסתיימה בחודש נובמבר 2018, ועל פי כתבי החשדות שהתגבשו במשטרה ובפרקליטות, במהלך תקופה של שבע שנים לערך, החל מ-2009 ועד 2016, פעלו גורמים שונים והובילו החלטות על רכש ביטחוני נרחב מחברה זו. החלטות אלה התקבלו כאשר חלק מהמעורבים פועלים בניגוד עניינים, מעדיפים לכאורה אינטרסים אישיים, ואף אינטרסים עסקיים של חברת תינסקרופ, תוך הסתרת קשריהם העסקיים, כולל מידע שעשוי היה להעלות בזמן אמת אצל בעלי תפקידים במערכת הביטחון, חשד ממשי לאי תקינות ההליכים. גורמים אלה חשודים כיום במעשי שוחד, מרמה, הפרת אמונים ועבירות נוספות.
4. בתצהיר זה אתייחס מידיעה אישית להליך הראוי והמקובל לרכישת כלים אסטרטגיים בהקשר לקידום עסקאות ביטחוניות, באופן שיבאר עד כמה משוללות היגיון מקצועי היו פעולות שננקטו מול חברה זו, ואת הנסיבות שלמיטב הבנתי מחייבות המשך בדיקה באמצעות חקירה פלילית ו/או ועדת חקירה ממלכתית.
5. בהקשר זה אציין גם את הדברים שפרסמה משטרת ישראל בדו"ח סיכום החקירה, המדברים בעד עצמם. למרות שהמשטרה עוסקת בהיבטים פליליים בלבד, היא גם התייחסה בהמשך לצורך בהפקת לקחים לאחר שנתגלו "ליקויים בכל הנוגע לסדרי מנהל בקרב גופים שונים, אל מול גורמים עסקיים ופרטיים, וזאת בכל הנוגע לרכש בטחוני ואסטרטגי למדינת ישראל.

ליקויים אלו מחייבים הפקת תובנות ולקחים על ידי הגורמים המוסמכים לכך, על מנת לשפר ולייעל את הליכי הרכש הביטחוני במדינת ישראל ולהגן עליהם מפני אינטרסים זרים והשפעות פסולות במבט צופה פני עתיד".

6. למרות חלוף הזמן, עד כה, לא ננקטה כל פעולה שתאפשר בדיקה כזו, ועל כן אני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה זו מטעם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ובהקשר זה אציין שוב שחלק מהמידע המצוי ברשותי הינו מסווג, ועל כן אוכל למסור אותו רק בפני גורם מוסמך מטעמה של ועדת חקירה ממלכתית.

7. רכישת צוללות שבע, שמונה ותשע, ורכישת ספינות נגד צוללות

א. בפברואר 2016, במועד שאינו זכור לי במדויק, בעודי מכהן כראש האגף המדיני-ביטחוני במשרד הביטחון, נמסר לי באמצעות פקידות הלשכה שלי, שישלח אלי בהמשך אותו יום מסמך חשוב, מראש המועצה לביטחון לאומי (להלן: "המל"ל"). כאשר קיבלתי לידי את המסמך המדובר, באמצעות "פקס" אדום, עיינתי בו וחשכו עיני, מיד סברתי שהוא חריג ותמוה ביותר. תוכנו היה דומה לתכנית הצטיידות נרחבת ורב שנתית לחיל הים, מחברת תיסנקרופ, בעלויות של מיליארדים, כאשר הכוונה של השולח הייתה שאני אשיב למל"ל, האם אני מאשר את התכנית?.

ב. לאור העובדה שהרגשתי שמנסים להכשיל אותי, יצרתי מיד קשר עם מנכ"ל משרד הביטחון, מר דן הראל, ועדכנתי אותו. מר הראל ביקש שאגיע אליו בדחיפות למשרדו, עם המסמך וכעבור מספר דקות כך עשיתי. כאשר דן הראל נחשף לתוכנו של המסמך, התרשמתי שהוא מאד נסער, והוא אמר לי שמדובר במסמך חמור מאוד שיצא מהמל"ל. הבהרתי לדן הראל שהנושא הזה כלל לא בסמכותי אלא בסמכות הרמטכ"ל, מנכ"ל משרד הביטחון ושר הביטחון, מכיוון שמדובר בהתעצמות צה"ל לכל דבר ועניין, ולכן לא מתוקף סמכותי להעניק אישור שכזה ואין בכוונתי לעשות כן. לאור זאת, סרנו שנינו ללשכת שר הביטחון מר משה יעלון ועדכנו אותו על המסמך הזה. מן הסתם, גם מר יעלון היה נסער ממנו, והוא דרש לכנס דיון מידי בנושא. למיטב זכרוני, במסמך זה דובר, בין היתר, על רכישת שלוש צוללות נוספות מגרמניה, בעסקה שתביא לכך שחיל הים יחזיק סדי"כ כולל של תשע צוללות. בנוסף נאמר בו כי יש לרכוש 2 ספינות נצ"ל (ספינות נגד צוללות), כי יש לרכוש ספינות מגן עם טונאז' גבוה ופרטי אמל"ח נוספים. מר הראל חשש כמוני, שמישהו מבקש לבצע פעולה בלתי תקינה, שתביא להוצאה תקציבית עצומה לאורך שנים בתשלומים לחברת תיסנקרופ.

ג. מלבד התמיהות בעניין תוכן המסמך והמקור לשליחתו, למר הראל ולי לא היה כל הסבר הגיוני לכך, מדוע מסמך זה נשלח דווקא אלי, כאשר היה ידוע לכל בר בי רב, שאין בסמכותי לאשר כלל וכלל רכש, ובפרט רכש אסטרטגי שכזה. תמוה במיוחד היה, שהדרישה הזו יצאה מידי המל"ל, וזאת בשעה שאין כל קשר בין רכש כלי שיט וצוללות למל"ל בכבודו ובעצמו, שכן הדרישה לרכש צריכה להגיע בצינורות המקובלים מתוך חיל הים ומתוך צה"ל. לפיכך נדמה היה לי, שניסו לטמון לי מלכודת, שבמידה ואשיב למסמך זה או אתייחס לתוכנו במישרין או בעקיפין, עלול להיווצר רושם אצל גופים קשורים

אחרים, שמדובר באישור מטעם משרד הביטחון למסמך זה, דבר שהוא רחוק מן האמת ומן המציאות.

- ד. לנוכח המשמעות הכלכלית והצבאית של הרכישות שנובעות ממסמך זה, למר הראל ולי היה ברור שהחלטות מסוג זה, יש לקבל רק לאחר הליך סדור הכולל עבודת מטה נרחבת. מכיוון שלא נעשה כל הליך שכזה, מר הראל שאל אותי מה פתאום מסמך זה נשלח אלי כלל, ותהה כמוני, האם מישהו מנסה לעקוף כך את הנוהל הקיים ואת מערכת הרכש הסדורה של משרד הביטחון. לאור זאת כאמור, מר הראל עדכן גם את שר הביטחון דאז מר משה יעלון על עצם קיומו של מסמך זה, וגם הוא כאמור הופתע וזועזע מאוד, הן מתוכן המסמך, והן מכך שנשלח אלי. נאלצתי להסביר גם לשר משה יעלון וגם למנכ"ל משרד הביטחון דן הראל, תד משמעותית, כי לא התקיים כל קשר קודם ביני לבין המועצה לביטחון לאומי. הצעתי לשר הביטחון מר יעלון, שהוא ישיב למל"ל במקומי.
- ה. למיטב ידיעתי נערכו דיונים סוערים בין שר הביטחון לבין הגופים האחרים, לרבות המל"ל, דיונים שלא נטלתי חלק בהם, באשר לתוכן מסמך זה.

8. ספינות המגן על מתקני הגז

- א. באשר לחברת תיסנקרופ, אציין כי עוד קודם לכן סברתי שיש עקיפת נהלים בנוגע לרכישות מחברה זו. אזכיר כי בתחילת 2015 משרד הביטחון דן ברכש ספינות להגנה על מתקני הפקת הגז בים התיכון. נושא זה אמנם איננו באחריותי אבל נכחתי באחד הדיונים בעניין זה שהתקיים בלשכת המנכ"ל, דן הראל. להפתעתי הרבה, בדיון נכחו נציגי חיל הים ולא נכחו נציגי אג"ת כך שלא הוצגה עמדת הרמטכ"ל. במסגרת הדיון, הועלתה דרישה לרכוש דווקא מתיסנקרופ ספינות גדולות באופן משמעותי מהנדרש, ללא מכרז, ותוך ביטול המכרז הבינלאומי לרכישת ספינות מגן בדחי של 1200 טון. בנסיבות אלו, ביטאתי את עמדתי בדבר חוסר תקינות ההליך בשל ביטול המכרז, כאשר בין היתר התייחסתי לעובדה כי שינו את סדר הגודל והמשקל של הספינות המבוקשות, מ-1200 טון ללמעלה מ-2000 טון, ללא הליך איפיון המתבקש בכל עסקת רכש. לאחר שאמרתי את דבריי בכעס בעניין זה, ואף שאלתי בבוטות "מי מקבל כאן כסף", עזבתי.
- ב. מן הראוי להדגיש, כי ביטול מכרז בכלל, וביטול מכרז בינלאומי בפרט, הוא תקלה אסטרטגית שמשרד הביטחון לא יכול לעבור עליה לסדר היום, והנושא חייב להיחקר ולהיבדק! ביטול מכרז שיצא לדרך, הוא אינדיקציה ברורה כי המדובר כאן באירוע הקשור לטוהר המידות. בנוסף, המכרז הזה היה חשוב מאוד אל מול המספנות בדרום קוריאה, הן לאור העובדה שדרום קוריאה היא בעלת ברית אסטרטגית, והן לאור העובדה למדינת ישראל היה חשוב לפצות את הדרום קוריאנים על ביטול עסקת רכישת מטוסי האימון לחיל האוויר הישראלי, ולכן ביטול המכרז ללא הסבר הגיוני הוא חמור שבעתיים.
- ג. המכירים את הנהלים במשרד הבטחון, יודעים שרכישות בהיקפים כאלה צריכות להיות תוצאה של שורה של פעולות חקר, בדיקות, ואיסוף נתונים. אכן, מדינת ישראל זקוקה לצוללות ולספינות, ובעניין זה אין מחלוקת. אבל אין גם מחלוקת, על כך שתקציבי

הביטחון מוגבלים, ועל כן, ישנה חובה לקבוע סדרי עדיפויות בהקשר לתמונת האיומים העתידית ולפיה לבצע רכש.

ד. הליך סדור לביצוע רכישות מסוג זה, יש להתחיל בקבלת הערכת מודיעין מעודכנת לגבי הסיכונים העתידיים, והצרכים הביטחוניים באשר לרכישות, ובהמשך, לבצע עבודת מטה מטעם אגף התכנון של צה"ל שבסמכותו לקיים קשרים לא רק עם חיל הים, או עם מפקדים בחיל אחר המעוניין להתעצם ולהתרחב, אלא עם כלל הזרועות והחילות בצה"ל.

ה. כך למשל, אין ספק שמפקד חיל האוויר, עשוי להציב דרישות נרחבות וראויות להתעצמות ובניין הכוח, וכמוהו גם מפקד זרוע היבשה שעלול להידרש למהלכים קרקעיים מול איומים שיישקפו לחיילי צה"ל ולמדינת ישראל בעתיד. מכאן, הצורך בעבודת מטה מקיפה מול כל החילות כדי לשקלל את הצרכים המבצעיים, את האיומים ואת המודיעין, בין היתר מול אגף מבצעים. בסיום עבודת המטה, מוגשות ההמלצות לסגן הרמטכ"ל, ואחר כך, לרמטכ"ל.

ו. לאחר שמתגבשת עמדת הצבא, הרמטכ"ל הוא היחיד שמוסמך להציג את סדר העדיפויות לדרגים המדיניים בשם צה"ל ובשם מפקדי החילות. גם בשלב הבא, מתקיים הליך מסודר כאשר שר הביטחון וראש הממשלה מגבשים את עמדתם, ועניין הקשור ברכש כה נרחב יובא לדיון בקבינט להחלטת השרים, לאחר מכן, אותה החלטה תהא שקופה גם בפני חברי הוועדה לענייני חוץ וביטחון של הכנסת.

ז. כפי שניתן להבין מתיאור זה, רכישות נרחבות מחברת תיסנקרופ בוצעו לאחר שההחלטות הגיעו אל מערכת הביטחון בסדר שאיננו מקובל ושאינו כדרך הטבע, ומבלי לבדוק תחילה את כלל הנתונים ואת עמדת מפקדי החילות וגורמי המקצוע, שתפקידם להתמודד עם האיומים בחזיתות השונות. אני סבור, כי לנוכח האופן שבו בוצעו רכישות אלו, לעיתים בניגוד מוחלט לעמדת צה"ל, מתחייבת בדיקה באמצעות חקירה פלילית ו/או ועדת חקירה ממלכתית, קל וחומר לנוכח הנתונים החמורים אשר לא היו ידועים בזמן אמת אודות אינטרסים זרים של כמה מהמעורבים אשר קידמו רכישות מחברה זו.

9. עמדת ישראל בעניין מכירת צוללות תוצרת חברת תיסנקרופ למצרים

א. בסביבות שנת 2009 במועד שאינו זכור לי במדויק, נודע לי על בקשת ממשלת גרמניה לקבל את הסכמת ישראל למכירת צוללות למצרים. בשלב זה, כמו גם בשנים לאחר מכן, ביטאתי התנגדות נחרצת לכל עסקה כזו. עמדתי בנושא זה הינה, שמכירת נשק אסטרטגי למדינות סמוכות הינה אסורה בתכלית האיסור. עמדה זו נגזרה כלקח מהשינויים מרחיקי הלכת שאפיינו בעשורים האחרונים את המזרח התיכון, ומהניסיון שהצטבר לפיו אופיין וכוונותיהן של מדינות באזור עלול להשתנות בהליך הדרגתי, כפי שקרה בטורקיה, או בהליך מהיר, כפי שקרה באיראן ובמצרים בשנת 2011. ולכן, מן הראוי להיזהר!

ב. אין מחלוקת, שכאשר כוונותיה של מדינה משתנות, נשק אסטרטגי שנמסר לצבאה איננו משתנה, ועל כן סברתי, עקרונית, שעסקאות כאלו עלולות בעתיד לסכן את ישראל. זו הייתה עמדתי גם בעניין מכירות נשק אסטרטגי למצרים, שעם גורמים רבים בה קיימתי

רבות בשנים קשר קרוב. אולם לנוכח היקף הרכישות, ביטאתי את עמדתי גם באזניהם. בין היתר, שאלתי מדי פעם בעלי תפקידים במצרים, האם יש אויב או איום שמהווה סיבה להצטיידות כה נרחבת של צבא מצרים ושל חיל הים המצרי, הכולל התחמשות בצוללות, בספינות נגד צוללות, בפריגטות, בקורבטות, בנושאות מסוקים, זעוד? תשובה עניינית לא קבלתי מעולם.

ג. בשנת 2010, נוהל הליך מסודר לו היו שותפים גורמים רבים במערכת הביטחון, תוך שנבחנו נושאים רבים ומגוונים בנוגע לצוללות שעומדות להימכר למצרים, וזאת כאמור, על מנת לשמור על היתרון האיכותי של מדינת ישראל. בסופו של תהליך, הוחלט - **בניגוד לדעתי וחרף התנגדותי** - להסכים לכך שממשלת גרמניה תמכור צוללות מדגם נחות למצרים. יחד עם זאת, בשנת 2011, לאחר חילופי השלטון במצרים, והדחת הנשיא חוסני מובארק, ולאור הסיכון הברור מהשינויים הפוליטיים במצרים, ממשלת ישראל ביקשה מגרמניה לבטל את המכירה למצרים, אך מכיוון שמדובר היה כבר בעסקה חתומה - הובהר לישראל שלא ניתן לבטלה.

ד. בשנת 2014, ממשלת גרמניה מבקשת ממדינת ישראל שוב אישור למכור צוללות נוספות למצרים. גם הפעם, כבשנת 2010, התנגדתי לאישור למכירת צוללות למצרים ועסקתי בכך לא מעט במסגרת תפקידי, בין היתר באמצעות פגישות רבות עם אישים ממשרד ההגנה הגרמני שעסקו בענייני חוץ ובטחון. בפגישה שנערכה למיטב זכרוני בנובמבר 2014, הובהר הסיכוי הטוב לגרמנים, והיה ברור לכולם שנושא מכירת הצוללות הנוספות למצרים ירד מן הפרק.

ה. במסגרת תפקידי כראש האגף הבטחוני - מדיני, באחד מביקורי בגרמניה, בחודש מרץ 2015, נודע לי שהוחלט לבצע עסקה למכירת צוללות תוצרת תיסנקרופ למצרים. הופתעתי מאוד לגלות זאת, בני שיחי אשר מסרו לי זאת, גם הוסיפו ואמרו כי המדובר בעסקה משמעותית, וכי היא תיושם לאחר שכבר התקיימה התייעצות עם ממשלת ישראל, ואף ניתן לעסקה זו אישור מאת ראש הממשלה מר בנימין נתניהו עצמו. מבלי להיכנס לפרטים, אציין, שמידע זה הותיר אותי המום והותיר בי תחושה קשה ביותר, התקשיתי מאד להאמין לכך, בין היתר, לאור העובדה כי אצל הגרמנים אין דבר כזה "צוללת נחותה", וכאיש ביטחון, אינני מבחין בין צוללת משוכללת לצוללת נחותה.

ו. זכור לי שבני שיחי, אשר הבחינו בתדהמה שאחזה בי, שאלו אותי האם ארצה לראות במו עיני מסמך גרמני בו נרשם שניתנה הסכמת ישראל? השבתי לשאלתו זו בשלילה, כדי לא להצטייר כמי שבודק את פעולות הדרג המדיני בישראל.

ז. כאשר יצאתי מהפגישה, צלצלתי לאלוף (במיל.) יעקב עמידרור, ושאלתי אותו האם הוא יודע על קיומו של האישור שניתן לגרמניה למכור צוללות למצרים, אך הוא אמר לי שהוא "לא מכיר דבר כזה, ואישור שכזה לא יכול להיות".

ח. באותו יום דיווחתי על הנושא גם לשר הביטחון דאז, משה יעלון, באמצעות עוזרו, אל"ם (במיל.) חיים בלומנבלט ובאמצעות המזכיר הצבאי שלו תת אלוף קולס. כמו כן, כאשר חזרתי לארץ, דיווחתי לשר יעלון על השיחה שלי עם בני שיחי הגרמנים, באופן ישיר. השר

יעלון היה מופתע והמום, והוא נפגש פעמיים, בשתי פגישות עבודה שונות, עם מר נתניהו, ושאל אותו על האישור שנתן למכירת צוללות למצרים - אך מר נתניהו הכחיש שנתן אישור שכזה.

ט. מידע זה, הביא את השר יעלון לפנות לנשיא המדינה, מר רובי ריבלין, אשר היה אמור לנסוע בתחילת מאי 2015 לפגישה עם הקנצלרית אנגלה מרקל, בכדי שהאחרון יעלה את הנושא ויבדוק את אמיתותו וזאת לאור התנגדות כל הגורמים המוסמכים בישראל, לביצוע מכירת הצוללות למצרים.

י. למיטב ידיעתי, פגישה זו של נשיא מדינת ישראל עם קנצלרית גרמניה הייתה מביכה, וזאת משום שהקנצלרית נדהמה מכך שנשיא מדינת ישראל "לא יודע מה מתרחש בארצו". יתרה מכך, לאחר דיווח הנושא לנתניהו מיד לאחר הפגישה עם מרקל, קיים מר נתניהו שיחה נוקבת עם הנשיא על כך שהוא העלה את הנושא כלל בפגישתו.

יא. עצם העובדה שנתניהו נתן אישור כזה לגרמנים, ללא תהליך קבלת החלטות כלשהו, תוך כדי שאישור זה מוסתר, מעיני מפקד חיל הים, מעיני הרמטכ"ל, מעיני שר הביטחון, מעיני ראש המוסד ומעיני הנשיא, הינו חמור ביותר והוא חייב להיבדק על ידי הגורמים המוסמכים במדינת ישראל.

יב. חמור מכך, באותה עת לא יכולתי לשער ו/או להעלות על דעתי שלגורם עסקי ישראלי כלשהו, עלול להיות אינטרס במכירת צוללות גרמניות למצרים. בדיעבד, לאור מה שידוע לי היום, אני מבין שמידע שעמד לרשותי בזמן אמת, לא קיבל את המשקל הראוי ולא ייחסתי לו בהקשר זה את החשיבות הראויה, ולכן גם לא דיווחתי עליו לגורמים המוסמכים, ועל כך אני מצר.

יג. כוונתי לפנייה שאני עצמי קיבלתי בסביבות שנת 2015 ממי שהועסק אז כסוכן חברת תיסנקרופ בישראל, מר מיכאל גנור. מר גנור, להפתעתי הרבה, ידע בדרך כלשהי, על התנגדותי הנחרצת למכירת הצוללות למצרים, והוא ההין ופנה אלי בנושא.

יד. וכך היה הדבר, במחצית אוגוסט 2015, באירוע לציון העצמאות של מדינת קפריסין, אשר התקיים בבית השגרירה הגב' סלינה שמבוז, ברחוב וינגייט בהרצליה, ואשר בו נטלתי חלק - לאור העובדה כי נחשבתי כבונה הברית הצבאית בין ישראל לקפריסין - פנה אלי לפתע מר גנור, והציג את עצמו כקונסול כבוד של ישראל בקפריסין, ובעיקר כנציג מספנות תיסנקרופ. ואז לתדהמתי הרבה - לאור העובדה שאך מתי מעט, בצמרת המדינה, לרבות רוח"מ, ידעו כלל על הנושא המאוד מסווג הזה - הוא העלה בפני את עניין אישור מכירת הצוללות למצרים. הוא אמר לי, שהוא יודע שאני מתנגד נחרץ לעסקת מכירת הצוללות למצרים. זכור לי היטב, שדבריו היו חריגים ביותר והרתחו את דמי, במיוחד כאשר גנור אמר לי שהוא מבקש להיפגש איתי על מנת "לתדרך אותי" כהגדרתו, כיצד לנהל שיחות "בצורה הנכונה" עם לשכת הקנצלרית בנושא זה. עוד הוא הוסיף ואמר, כי תדרוך זה נועד בכדי "לשנות" ו"לרכך" את הגישה שלי, שהיא לדבריו קשוחה מאוד. מר גנור אמר לי בגלוי ובלי למצמץ, ושוב הימם אותי: "שהגישה שאני נוקט בקשר למכירת הצוללות למצרים גורמת לו נזק עסקי" כדבריו. דבר שנתן לי להבין כבר אז, וביתר שאת היום, כי

לגנור הייתה מוטיבציה עסקית, כלכלית, כמו גם, זיקה אישית וישירה למספר הצוללות שתיסנקרופ תייצר ותמכור ללא קשר לזהות הקונה, לרבות למצרים. היום אין לי ספק, כי גנור וחבר שותפיו, קיבלו תמורה כספית מתיסנקרופ בעבור השירותים והעזרה שהם נתנו להם בשכנוע גורמים ישראלים, להסיר את ההתנגדות למכירת הצוללות למצרים. פני הדברים חמורים הם אף יותר, לאור העובדה שגנור ידע על התנגדותי למכירת הצוללות למצרים בזמן אמת - שהיה סוד ברמת הרגישות הגבוהה ביותר שרק מתי מעט הכירו אותו - וניסה לפרק את התנגדותי למכירה באותה שיחה. היד רועדת רק מלחשוב על לכתוב דברים אלה, אבל היא מאוד יציבה, לאור העובדה שהצוללות סופקו ויסופקו למצרים. **דבר שמהווה פגיעה משמעותית פוטנציאלית בביטחון הלאומי של מדינת ישראל.**

טו. למרות דברים אלה, ולמרות שבעת הזו כבר נודע לי כאמור בגרמניה, על האופן הלא תקין, בו ניתנה הסכמת ישראל למכירה, סברתי כבר אז, כי המדובר במצב בלתי תקין בלשון המעטה, אך לא הנחתי עדיין, שעלול להיות קשר בין אינטרס כלכלי/כספי של אנשי עסקים ישראלים, להסכמת מדינת ישראל למכירת צוללות למצרים. **הדמיון לא מכיל סיטואציה כזאת.**

טז. באותה עת, הייתי גם כעוס ומוטרד במיוחד, מכיוון ששלחתי לראש הממשלה דיווחים ממודרים, שהם מעל לרמת "סודי ביותר", ומדבריו של גנור עולה כי גורם עסקי מודע לכך שאני מקיים קשר עם לשכת הקנצלרית, והוא אף מודע לעמדות שאני מבטא בשיחות רגישות אלו. הנושא הזה זעזע אותי עד עמקי נשמת. זכור לי שסיימתי את השיחה עם מר גנור במהירות, תוך הבהרה שבענייני ביטחון המדינה, אינני מקבל ייעוץ מגורמים פרטיים.

יז. חמור מכך, התחושה הקשה שלי, כי ישנה דליפת מידע משיחותיי ומהדיווחים שהעברתי לראש הממשלה בנושא זה, פגשה אותי בפגישות שערכתי עם עמיתי המצרים. זכורה לי במיוחד פגישה שנערכה בשלהי שנת 2015 בקהיר, עם נשיא הרפובליקה של מצרים דהיום מר עבד אל-פתאח א-סיסי, ועם שר המודיעין דאז מר חאלד פאוזי, ששניהם התנפלו עלי וצעקו עלי "איך אני לא מתבייש להתנגד למכירת הצוללות למצרים?", ברור שאירוע זה פגע קשות במערכת היחסים האישית שלי עם האישים האלה, ומן הסתם גם במערכת היחסים של ישראל ומצרים. לצערי, יש לי מחשבות קשות ונוגות, לגבי זהות הדמות אשר הדליפה את נושא התנגדותי למכירת הצוללות למצרים, וכולי תקווה שכאשר הנושא הזה ייחקר על ידי הגורמים המוסמכים יימצא המדליף ויבוא על עונשו!

יח. לראשונה הבנתי, שיש לייחס לפנייתו של מר גנור אלי בשגרירות הקפריסאית משמעות פלילית, רק כאשר בחודש נובמבר 2016, התקבלו לראשונה דיווחים פומביים, על ההתנהלות הפלילית שלו אל מול חברת תיסנקרופ ועל החקירה המשטרתית שנפתחה בעניין זה. מעט לאחר מכן, התייחס שר הביטחון, מר יעלון, לעובדה שנודע לו לראשונה באמצעותי, כי ישראל נתנה לגרמניה אישור בעניין מכירת צוללות למצרים. וזאת, מבלי שבצה"ל ומבלי שבמערכת הבטחון לרבות שר הביטחון, ידעו על נתינת האישור קודם למתן האישור.

יט. כידוע, במסגרת המחלוקת הציבורית שנתגלתה בסוגיה זו, העניק מר נתניהו ראיון לעיתונאית קרן מרציאנו בתאריך 23.3.2019 וציין שהוא אכן לא דיווח למר יעלון

ולאחרים במערכת הביטחון, על הסכמת ישראל לביצוע עסקה זו. מדבריי מר נתניהו, ניתן להבין כי הוא נמנע מלדווח לשר ולאחרים, בשל "סוד" כשלהו.

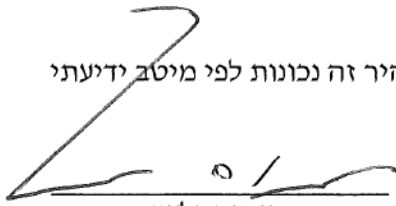
כ. למיטב ידיעתי, השימוש במונח "סוד" יוצר רושם כאילו יש הצדקה להסתרת המידע אודות הסכמת ישראל למכירת הצוללות למצרים. אני סבור שלא יכולה להיות לכך הצדקה, ובוודאי שלא בנימוק של סוד, בין היתר מפני שממילא, אין כל מידע הקשור לצוללות, אשר יש לשמור בסוד מפני מערכת הביטחון. גם לא אותו פרט מידע שיש מי שמבקש להגדירו כסוד. מדובר במידע אשר מוכר לי וגם לאחרים. מבלי להיכנס לפרטים, אציין כי מידע זה אינו מבטל את האיום העתידי שעלול להיות צפוי בשל מכירת צוללות מהדרג המשודרג למצרים, תוצרת חברת תיסנקרופ. מידע זה, בוודאי ובוודאי, מחייב להכניס את מערכת הבטחון לסוד העניינים, מפני שחיל הים הישראלי יהיה זה שיצטרך בעתיד להתמודד עם האיום הזה.

כא. בעניין הזה אני מבקש להדגיש, כי לראש הממשלה אמנם יש סודות שאין לאף אחד מתוקף תפקידו, אבל כאשר הדבר נוגע לצוללות או למערכות נשק אסטרטגיות אחרות, אין דבר כזה שקיים "סוד" ששר הביטחון לא יודע עליו. מופרך לחשוב שיש "סוד" בהקשר של הצוללות ו/או כל מערכת נשק אסטרטגית אחרת, אבל הסוד הזה לא ידוע לרמטכ"ל או לשר הביטחון. לכן, מעולם לא יכולתי להעלות על דעתי שראש הממשלה, יכול לאשר מכירת צוללות למצרים מבלי להתייעץ עם אף אחד, מכיוון שמדובר בהחלטה שמסורה לקבינט הביטחוני ולא לראש הממשלה.

כב. הסכמת ישראל ניתנה לגרמניה מבלי להתייעץ ולעדכן את מפקדי חיל הים, את הרמטכ"ל, את אגף המודיעין וגורמים נוספים במערכת הביטחון, אני סבור שמדובר בפעולה שעלולה להסב נזק ביטחוני, ולפיכך, יש להקים ועדת חקירה ממלכתית בראשות שופט, אשר תבדוק כיצד ומדוע התרחשה, על מנת למנוע מתקדים כגון זה להתרחש שוב בעתיד.

כג. לסיום, אני חוזר ואומר, כי לאור הדברים שהבאתי בתצהירי זה, הנושאים דלעיל חייבים להיחקר הן על ידי משטרת ישראל והן על ידי ועדת חקירה ממלכתית אשר תקום לצורך זה.

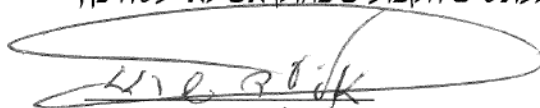
אני הח"מ, עמוס גלעד, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בתצהיר זה נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי, וידועות לי מידיעה אישית.

עמוס גלעד

אימות חתימה

אני הח"מ, עו"ד אליעד שרגא, מרחוב אחד העם 9 תל אביב, מאשר בזה, כי ביום 19.4.20 הופיע בפניי מר עמוס גלעד, לאחר שזיהיתי אותו לפי ת.ז. שמספרה XXXXXXXXXX ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

ד"ר אליעד שרגא, עו"ד